

[Hartvig Frisch.]

paa Gang bliver kastet store Sukkermasser til lav Pris ind over Landet, fordi vi ikke mere har den Sikkerhed, som Brüsseler-Konventionen gav? I saa Fald vil jeg bede det ærede Medlem ræsonnere paa den Linie. Eller mener det ærede Medlem det, han sagde i Slutningen af sit Foredrag, hvor han angreb Regeringen, fordi den havde stillet Sukkerroedyrkerne saa ugunstigt ved denne Pris, de 36 Ø.? For saa maa han jo mene noget helt andet end det, han gav Udtryk for, naar han talte om Brüsseler-Konventionen. Jeg tror, at det ærede Medlem i alt for liden Grad har overvejet sine egne Ord; det ærede Medlem er kommet op her baaret af en Fanatisme, som han selv har hidset sig op til ved Tanken om dette Ord „Statsdrift“, og saa har det ene Ord taget det andet, og det ærede Medlem er kommet til at sige Ting, som er i fuldstændig indbyrdes Modstrid.

Det ærede Medlem siger, at Aktionærerne vil være glade; men for Avlerne vil det i det store og hele være en uheldig Ordning, og de vil sikkert helst være fri for Statsindblanding; eller det var vist Statsforsorg, det hed i det ærede Medlems Udtryksmaade. Men nu husker vi jo alle her i Rigsdagen, at vi Gang paa Gang, naar Foraaret har nærmet sig, har haft Besøg, og det har skam været Besøg af Roedyrkere. Det har ikke just i de tidligere Aar været Fabrikkerne, som er kommet til os; nej, det har været Roedyrkerne. De har Gang paa Gang staaet i disse bestemte Vanskeligheder, som nu i Aar melder sig med forøget Styrke. Saa tror jeg, at Roedyrkerne nede i de Egne, dette Forslag særlig tager Sigte paa, altsaa alle de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, neppe vil forstaa denne Prædiken om, at det ikke er Statsforsorg, de vil have, og at det er en Beskyttelse, de vil have. Man kan jo diskutere, om man skal kalde det Statsforsorg, eller hvad man skal kalde det; men de kommer dog til Staten hvert Aar, og de staaer med deres Produktion i en Stilling, som nødvendiggør, at de faar en Hjælp. Men det er dog rimeligt, at skal Staten til at hjælpe dem, maa Staten ogsaa have et lille Ord med om, hvordan denne Hjælp skal være, og have Sikkerhed for, hvor og indenfor hvilke Grænser denne Hjælp kommer til at falde.

Men det er det ejendommelige ved Venstres Forslag, at man ønsker nok at hjælpe; det er man nu naaet til — og for saa vidt kan vi jo egentlig være glade for det ærede Medlem Hr. Clausagers Indlæg. Der er jo et gammelt Ord, der siger: Der er større

Glæde over en Synder, der omvender sig o. s. v. — og her er der i Virkeligheden en Synder, der har omvendt sig. Tænker man paa de tidligere Debatter om dette Spørgsmaal, husker man jo, at Venstre for at sige det rent ud hverken har været til at hugge eller stikke i, naar det drejede sig om Hjælp til denne Produktionsgren. Men denne Gang kommer Venstre som et meget beskyttelsesvenligt Parti, parat til at give en forøget Toldbeskyttelse, og viger aldeles ikke tilbage for Foranstaltninger af den Art. Vi kan jo saa altid i Enkeltheder diskutere, hvad vi nu skal gøre af alt det, som er foreslaaet; men en Ting kan vi dog udtrykke Glæde ved: at dette Parti, som tidligere Landet over har agiteret imod os paa dette Grundlag, nu kommer her og gaar ind for en meget kraftig Beskyttelse for denne Produktionsgren. Den Omvendelse kan vi i hvert Fald konstatere.

Men det ærede Medlem Hr. Duborg siger, at Avlerne vil være fri for Statsforsorg; og hvad Fabrikkerne angaar, tilføjer det ærede Medlem, at Statsdrift af disse Fabrikker vil være dyrere. Vi skal altsaa ikke en Gang forskaanes for alle disse gamle Traverser om Statsdrift o. s. v. Nu er Ordningen her jo slet ikke Statsdrift, det er en Side af Sagen. Det er noget, det ærede Medlem selv har skudt Ordningen i Skoene, og saa bruger det ærede Medlem — hvad han vel er vant til paa de Møder, hvor han optræder ude i Landet — alle de Argumenter, man plejer at bruge mod Statsdrift. Men hvis det ærede Medlem havde læst Bemærkningerne til Lovforslaget igen, vilde det ærede Medlem have set, at man oven i Købet ved denne Ordning har sikret sig, at der er en ganske haandgribelig Interesse for Fabrikkerne i, at de administreres saa billigt som muligt, idet den sidste Procent for Aktionærerne udelukkende afhænger af Fabrikernes egen Drift og Administration. Og naar man saa yderligere tænker paa, at der fra Statens Side ikke bliver skudt et eneste Led ind i selve den industrielle Drift, saa ved jeg slet ikke, hvad det ærede Medlem mener med at begynde at tale om Statsdrift, der bliver dyrere o. s. v.; det er jo hentet lige ud af Luften. Det, som efter Forslaget er Meningen med Statskontrollen, er jo netop at sikre Forbrugerne, altsaa netop det samme, som Partiet Venstre i sine Indlæg i denne Sag stadig har hævdet som sin dybeste Hensigt. Det er jo det, Partiet Venstre stadig har sagt overfor os: Vi vil sikre Forbrugerne. Ja, men det er netop ogsaa det, denne Kontrol skal benyttes til. Og